

Θακυδι). Λέγουσι τινές ὅτι ἡ Ἄρτα νά εἶναι ἡ Ἀμβρακία, ἀλλὰ πεπλάνηται. Ὀλπαε ἦτον Κάσρον ὄχυρόν τῆς Ἀργείας, ἠτοί τῆς πελοχῆς τῆς Ἄρτης, ἐπαύω εἰς Λόφον, κτιθεὺν ὑπὸ τῶν Ἀκαρνανῶν, τὸ ὁποῖον εἶχον διὰ κοινὸν Κεπήριον φαίνονται λείψανα αὐτῆ, ἀντικρὺ εἰς τὸ Κομπότι, τὸ ὁποῖον εἶναι Χωρίον δύο ὥραις ξέμακρά τῆς Ἄρτης. Πλησίον τῆς Θαλάσσης κατὰ τὰς Ἐκβολὰς τῆς Ἄραχθας ποτ., εἶναι Φρέριον, ἡ Κάσρον πνιγμένον ὑπὸ ἐλίγων ὑδάτων θαλασσίων, ὄθρον καὶ ἔρημον, λέγεται κιντῶς Φειδόκασον φαίνεται νὰ ἐπνίγη ὅταν ἐκοφαν τὰ Αὐλάκια εἰς τὴν Λογαρῆ, καὶ εἰς ἄλλας τόπους, διὰ νὰ εὐχῆ ἡθάλασσα εἰς τὴν Κάμπον ὑπὸ τῆς Κόλπε, διὰ νὰ κόμωσεν τὰ Βιβάρια. ὑπὸ τῆς Ὀλπῶν ἀρχεται καὶ τὸ ὄρος ἵππου λέγεται Θύαμος, καὶ κοινῶς Μακρηνόρο. τὸ ὁποῖον χωρίζει τὴν Ἀμφιλοχίαν τῆς Ἀκαρνανίας. ἡ Ἀμφιλοχία ἐκλήθη καὶ Θεσρωτία, Ἀπὸ τῆς Πύρρου τοῦ Βασιλέως, ὁ ὁποῖος μετέφερε τὸν βασιλικὸν τοῦ θρόνου, ἐκ τῆς Πανδοσίας εἰς τὴν Ἀμβρακίαν τῆς Ἀκαρνανίας, ὅταν ἐδίωξε τοὺς Μακεδόνας, ὅπου ὤρισαν τὴν Ἀμβρακίαν, καὶ ὅλην τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν Ἀμφιλοχίαν, καὶ τὰς ὠρεῖς αὐτῆς.

12. Μετὰ τὴν Ἀμφιλοχίαν ἐπέταε ἡ Ἀκαρνανία κατὰ τὸ Νοτιώτερον μέρος, κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Ἀκαρνανός τῆς Τίῃ τῆς Ἀλκμαίωνος, τῆς Ἀμφιάρεως, ἢ κατ' ἄλλους, Ἀκαρνανες ἐλέγοντο, μετὰ τὸ νὰ μὴν ἐκέρδιον τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς καὶ ἐκ τῆς ἐναντίας ἐκεῖνοι οἱ τινές ἐκέρδιοντο, ἐλέγοντο Κερῆται. ὠσεύχει ἡ Ἀκαρνανία πέρα τὴν Βονιτζαν, τὸ ἑσπέρμερον, καὶ τὸν Βάλτον, μετὰ ὅλην ὅπου εἰς τὸν Βάλτον ἦτον χωριστὸν Βασίλειον, λεγόμενον τῶν Ἀγραίων, καὶ ἡ Βασιλεύσα αὐτῶν πόλις ἦτον ἡ Ἀγραίς, ἠτις λέγεται πέρα Ἀειάδα, καὶ φαίνονται τὰ θεμέλια αὐτῆς, ὅχι ἐκεῖ ὅπου εἶναι τὸ Χωρίον ἡ Ἀειάδα, ἀλλὰ κάτω εἰς τὸν Κάμπον, ὅπου δευτέρως, κατὰ τὴν Ἰ.

πάρειαν. Βασίλειον, τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἐλέγετο καὶθε
 Αὐθουτία αὐτόνομος, με' ὄλον ὅπου εἶχε χέσιν με' κα-
 μίαν ἄλλην Αὐθουτίαν, ἢ δι' ἀποικίαν, ἢ δι' ἄλλην αἰ-
 τίαν, ὅτι λογιῆς ἦτον ἢ Ἀμωρακία, ἢ ὁποία με' τὸ νὰ ἦ-
 τον ἀποικία τῶν Κορινθίων, πάντοτε ἐβοήθει αὐτῷ. Ὁ
 Ἐφορος λέγει, τὰς Ἀκαρνανὰς νὰ μὴν ὑπῆγαν κατὰ τῆς
 Τρωάδος, διότι ὁ Υἱὸς τῆς Ἀμφιάρεως, ἔσωντας καὶ νὰ ἐ-
 στρατεύσεν ὁμῶς με' τὸν Διομήδην, καὶ με' τὰς ἄλλας Ἐπι-
 γόνους, καὶ νὰ ἔκαμον πόλεμον με' τὰς Θεβαίους, καὶ μετὰ τὴν
 νίκην ὅπως ἔκαμον κατὰ τῶν Θεβαίων, νὰ ἦλθαν ὁμῶς διὰ
 νὰ παιδεύσεν τὰς ἐχθρὰς τῆς Οἰνέως, καὶ τῆς μὲν Διομή-
 δης παρέδωκε τὴν Αἰτωλίαν, αὐτὸς δὲ ὁ Ἀλκμαίων ἐπῆ-
 γον εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὴν ἐκυρίευσεν. Εἰς ἐτέρον
 δὲ τὸν καιρὸν ὁ Ἀγαμέμνων ὑπῆγε κατεπαύω τῶν Ἀρ-
 γείων, καὶ με' ἀκολίαν ἐξέστιασε τὰς περισσότερας ἐκείνων,
 ὅπως ἠκολέθησαν τὸν Διομήδην καὶ με' τὸ νὰ ἐσυμβῆ νὰ
 ἐκστρατεύσεν οἱ Ἕλληνες κατὰ τῆς Τρωάδος, ὁ Ἀγαμέμ-
 νων ἐφοβήθη, μήπως καὶ λείπωντας αὐτὸς εἰς τὴν Τρωά-
 δα, γυρίσεν ὀπίσθεν οἱ περὶ τὸν Διομήδην, καὶ λάβῃ ὁ Διο-
 μῆδης τὴν ἀρχὴν. ἔσωντας καὶ νὰ πρέπη εἰς αὐτὸν, ὡσαύ-
 ὅπως ὁ Ἀγαμέμνων ἦτον κληρονόμος τῆς Ἀδράστῃς, ὁ δὲ Διο-
 μῆδης τῆς Πατρὸς τῆς, καὶ μάλιστ' ὅπως ἠκούσεν, ὅτι ἔρχεται
 κατ' αὐτὴν με' μεγάλας δυνάμεις. διανοόμενος λοιπὸν ἐτα-
 τα, τὸν κράζει διὰ νὰ λάβῃ τὸ Ἄργος, καὶ νὰ πηγύσεν καὶ
 κατὰ τῆς Τρωάδος, ὅθεν ὁ Διομήδης κατεπείσθη καὶ ὑπῆ-
 γον. ὁ δὲ Ἀλκμαίων ἀγανακτῶντας δὲν ἐφρόντισε νὰ πη-
 γύσῃ, διὰ τῆτο ἔτε οἱ Ἀκαρνανὲς ὑπῆγαν κατὰ τῆς Τρωά-
 δος προσηκόντως ἄρα ἔφερον τῆτο τὸ δικαιολόγημα εἰς τὰς
 Ῥωμαίους μετέπειτα, ὅταν τὰς ἐπολέμουν διὰ νὰ τὰς δαλώ-
 σεν, ὅτι μόνοι αὐτοὶ οἱ Ἀκαρνανὲς δὲν ἐπῆγαν εἰς τὸν
 πόλεμον τῆς Τρωάδος, ἐναντίον τῶν ἐδικῶν τους Προγόν-
 των. διὰ τῆτο καὶ οἱ Ῥωμαῖοι, ὡς Ἀπόγονοι τῆς Τρωα-
 διτῶν, ἔχασιν χρέος νὰ τὰς ἀφήσεν τῆς Αὐτονομίαν. ἐ-
 τῆτοι

τῆσι οἱ Ἀκαρνανεὺς εἶχασιν πάντοτε πολέμους καὶ εἰδας
 μὲ τὰς Αἰτωλούς· ἦσαν ἀξιόλογοι καὶ ἐπαινετοὶ εἰς τὴν σφου-
 δόνην, ἔκαμον πόλεμον καὶ μὲ τὰς Ἀχαιούς, ὅταν οἱ Πε-
 λοποννήσιοι ἐπολέμουν μὲ τὰς Ἀθηναίους. ὄθρου καὶ πέμπε-
 ται κατὰ τῶν Ἀκαρνανῶν ὁ Ἀγησίλαος, καὶ τὰ ἐξῆς (Ξε-
 νοφῶν βιβλ. ε'. τῶν Ἑλληνικῶν Ἰσοριῶν)· ἦσαν δοσμοῖοι
 οἱ Ἀκαρνανεὺς τὸ πάλαι εἰς τρυφὰς καὶ ἀσελγείας, ἀλλὰ
 τῶρα δεισκονται εἰς ἄκραν κακοπάθειαν, μὲ τὸ νὰ ἐργά-
 ζονται τὴν γῆν. Ἀπ' αὐτῆς τῆς Ἀκαρνανίας ἦτον Φίλιπ-
 πος ὁ Ἰατρός καὶ φίλος τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος διεβλή-
 θη ὑπὸ τῷ Παρμενίωνος, πῶς θέλει νὰ τὸν φαρμακώσῃ·
 καὶ Λυσίμαχος ὁ Παιδαγωγὸς τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ὁ ὁποῖος
 δὲν εἶχεν ἄλλο ἀσεῖον, ὡς ἔστιν ὅτι ἔλεγε τὸν ἑαυτὸν τοῦ
 Φοίνικα, τὸν Ἀλέξανδρον Ἀχιλλέα, καὶ τὸ Φίλιππον. Πη-
 λέα, διὰ τὰ ὁποῖα καὶ ἠγαπάτο. ἀπ' αὐτῆς ἀκόμη ἦτον ὁ
 Ἀμβρακός ὁ ἠγαπημένος τῷ Σελτῶν Σουλεϊμῶν, ὁ ὁ-
 ποῖος τὸν ἠγάπα τόσον διὰ τὰς ἀρετὰς τῆς, ὥστε τὸν ἔκα-
 με Πασιᾶν, καὶ ἐλογίζετο ὑπὸ πάντων τῶν Τούρκων ὡς
 δεύτερος Βασιλεύς, ἀλλὰ τελευταῖον οἱ ἐχθροὶ βαλόντες
 ὑπόφίαν εἰς τὸν Βασιλέα, πῶς λέγει αὐτός, ὅτι ἔχει
 νὰ βασιλεύσῃ, τὸν ἐπνίξεν εἰς τὸν ὕπνον τῆς, μὴ ἐνθυμη-
 θεῖς τὴν τόσην ἀγάπην. δὲν ἔχει τῶρα ἡ Ἀκαρνανία κα-
 μίαν πόλιν, ἢ Κῆσρον κατοικημένον, μὲ ἄλλον ὅπου τὰ
 πάλαι εἶχε τὰς ἐφεξῆς.

13. Ἀμβρακία, ἣτις καὶ Ἀμωρακία γράφεται, πόλις
 τὸ πάλαι διάσημος τῆς Ἠπείρου, ἐλέγετο πρότερον Ἐπεία.
 ὕστερον ἐκλήθη Ἀμβρακία ὑπὸ Ἀμβρακος τῷ Τίῳ τῷ Θε-
 αρωτῷ τῷ Λαοκόωντος, ἢ ὑπὸ τῆς Ἀμβρακίας τῆς Θυγα-
 τρὸς τῷ Αὐγαίᾳ, τὴν ἐκτίσεν ὁ Τόλγος ὁ Τίος τῷ Κυ-
 ψέλει τῷ Τυραένῳ τῆς Κορίνθου, εἰς τὸν τόπον ὅπου φαίνε-
 ται σήμερον κρημνισμένη, φέρωντας εἰς αὐτὴν ἀποικίαν τῶν
 Κορινθίων. ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ὁ Ἀμβρακικὸς Κόλπος.
 εἰς αὐτὴν μυθολογεῖται νὰ ἐσωσάχθησαν οἱ Θεοὶ διὰ τὰ
 κά-

ἄμην συμβεβηλὺν . Ὁ Ἀρρίανος λέγει , κατὰ τὸν Λογοποιὸν Ἐκαταῖον , ὅτι ὁ Γηρυόνης κατὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆγον ὁ Ἡρακλῆς , ναὶ μὴ ἦτον ἐκ τῆς Ἰβηρίας , ἀλλὰ ναὶ ἦτον Βασιλεὺς τῆς Ἠπεύρου τῆς πρὸς τὴν Ἀμβρακίαν , καὶ ἐκ τῆς Ἠπεύρου ταύτης ἀπήλυσε πρὸς Βόας , ἐδὲ τὸ φαῦλον ἄθλον τιθέμενος . Ἄλλοι θέλουσι πρὸς Βόας τῆς Ἠπεύρου ναὶ ἔμεινον ἐκ τῆς γείρας τῆς Γηρυόνος βοῶν , κλέψαντος παρ' Ἡρακλέους Λαεῖνας τινός , ἀφ' ἧς καὶ Λαεῖνοι καλεῖνται , ὡς καὶ τῷ Πινδάρῳ , Νεοπτόλεμος δι' ἀπείρω διαφυσία , ὃν ἢ οἱ ἔξοχοι πρῶτες καὶ πρὸς τροφίω βοῶν ἐξαίρετοι τυγχάνουσιν . ἐξάθην εἰς αὐτὴν ὁ Βασιλικὸς θρόνος τῷ Πύρρῳ . ἀπ' αὐτῆς ἦτον ὁ Κλεόμβροτος , ὃς τις μαθὼν τὸ βιβλίον τῷ Πλάτωνος περὶ ἀθανασίας ψυχῆς , ἐκρημνίσθη ἐκ τῆς τεύχεος αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν . Χωρεῖα τῆς Ἀμβρακιοπῶν ἦσαν ἢ Ἀμβρακος , ἴσως ἢ Ἀμβρακία ὅπως λέγεται πῶρα , Κράνια . ἐλέγετο καὶ μέρος τῆς Ἀμβρακίας Δεξαμεναί , ὀνομασθεὶς ὑπὸ τῶν Δεξαμενῶν τῶν Τίῶν τῶν Μολοσσῶν , καὶ Ἀμβρακίας τῆς Θυγατρὸς Φόρβαντος Τίου τῷ Ἡλίου . οἱ Ἀμβρακιοῦται ὡς Ἀποικοὶ , ὅπως ἦσαν τῆς Κορινθίων , εἶχασι πάντοτε ἀντιπάθειαν μετὰ τὰς λοιπὰς Ἀκαρνανίας , οἱ ὁποῖοι ἦσαν βοηθοὶ τῆς Ἀθηναίων , καὶ τὰ ἐξῆς , Θεκυδ. Ἐπιγραφή β. Ἐφθάρθη πρῶτον αὐτὴ ἢ Ἀμβρακία ὑπὸ τῆς Μακεδόνων , εἶτα ὑπὸ τῆς Ἰππατῶν τῆς Ρώμης , τελευταῖον τὴν ἐρήμωσεν Αὐγαστος ὁ Καῖσαρ , κατὰ τὸν Παισανίαν λέγοντα ἐν τῷ Α'. τῆς Ἡλιακῶν , „ Ἀμβρακιοῦται δὲ καὶ Ἀνακτορίας Ἀποίκαις Κορινθίων ὄντας , ἐπηγάγετο ὁ Ῥωμαίων Βασιλεὺς εἰς Νικοπόλεως συνοικισμόν πρὸς τῷ Ἀκτίῳ ” . Ἀλύζεια , πόλις ἦτον τῆς Ἀκαρνανίας κληθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἀλυζέων τῶν Τίῶν τῶν Ἰκαρίων τῶν Πατρὸς τῆς Πηνελόπης , καὶ Ἀδελφῶν τῶν Λοκαδίων , λέγονται πῶρα τὰ κρημνίσματα αὐτῆς κοινῶς Ἀϊλιάς εἰς τὴν Βόνιτζα . ἀπέχει τῆς θαλάσσης κατὰ τὸν Στράβ. 15. στάδια . πλησίον ταύτης εἶναι ὁ Ἱερός λιμὴν τῶν Ἡρακλέους . εἰς αὐτὴν

Ἀλυζείαν ἦτον Ναὸς ἑπίσημος τῷ Ἡρακλέει, μέσα εἰς τὸν ὁποῖον ἦσαν οἱ ἀθλοὶ τῷ Ἡρακλέει κατασκευασθέντες ὑπὸ τῷ Λυσίππῳ τεχνικώτατα, τὰς ὁποίας ἰδὼν ἐρρίμμενες εἰς τὸπον, κάποιος Ἡγεμῶν, ὅπῃ ἤλθοι ἐκ τῆς Ῥώμης ἐκεῖ, τὰς ἐπῆρε, καὶ τὰς ἔφερεν εἰς τὴν Ῥώμην. εἰς αὐτὸ τὸ Χωρίον δὲ εἰσκόνται μέχρι τῆς σήμερον πολλαὶ Ἀρχαιοότητες. ἤνθα καὶ ἐγὼ ἐν τοῖς ἄλλοις, εἰς εἷα λίθον ἐπὶ τὸ Ἐπίγραμμα, εἰς τιμὴν τῷ Ἡρακλέει.

ΜΑΧΑΤΑΣ ΠΟΗΣΕ.

„ Τὸν Διὸς Ἀλκμήνης τε. Γόνον. τιμαῖσιν. ἀέζων.

„ Τίος Λαδσέως. σῆσεν, Ἄγαλμα τόδε.

„ Μνήμην. ἀθάνατον. σώζων. Πατρός τε. καὶ αὐτῆς
Λαφάεως. κλεινῶ.

„ Λοξείε ἐν Τεμσίει.

Οὐ σμακρὰ τῆς Ἀλυζείας εἶναι τὸ Ἀνακτώριον, ἐγγὺς τῆς θαλάσσης, πόλις τὸ πάλαι περίφημος μετὰ θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτην, λέγεται κοινῶς Βόνιτζα, ἀπ' αὐτῆς ἐκλήθη ἡ πελοχίτης Ἀνακτορία Γῆ. ὡς περ καὶ τανῶν καλεῖται καὶ ἡ πελοχίτης Βόνιτζα. Ἀποικία ἦτον αὕτη τῷ Κορινθίῳ. ἀτικρὺ αὐτῆς εἶναι Λιμνοθάλαττα Μυρτάντιον λεγομένη, καὶ πόρα Μυρταία. ἔσμακρὰ ταύτης εἰς τὸ ἄρταθαλάσιον, εἶναι Χωρίον ὃ Ἅγιος Πέτρος, εἰς τὸ ὁποῖον φαίνονται ἰχνη πόλεως μεγάλης. εἶτα εἶναι τὸ Ἀκτιον Ἀκρωτήριον, κοινῶς λεγόμενον Πᾶντα, ἀτικρὺ τῆς Πρέβεζας, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον τὸ περίφημον καὶ διάσημον Ἱερόν τῷ Ἀκτίῳ Ἀπόλλωνος ἐπὶ Λόφῳ, καὶ πλησίον τῷ Ναῷ ἦσαν τὰ Νεώρια, εἰς τὰ ὁποία ἀφιέρωσεν ὁ σεβασὸς Καῖσαρ τὴν δεκαεννέα Ἀκροθίνιον ὑπὸ Μονηκράτους, μέχρι Δεκήρης, ἥτοι ἀφιέρωσε δεκαεννέα Καράβια, ὀκτοδεκάτωσιν τῆς ῥίπης, ὅπῃ ἐκάμην,

ἄριστον, ἀρχίζοντας ὑπὸ εἰς Καράβι, μὲ εἰς Κωπὶ,
 εἰς εἰς τὰ δέκα, τὰ ὅποια ἐκάησαν ὑπερον, ὁμῶς καὶ τὰ
 Νεώρια. εἰς αὐτὸ τὸ Ἄκτιον ἐγείνοντο γυμνικοὶ ἀγῶνες
 διάφοροι, καὶ Ἴππικοὶ, καὶ Ἀμιλλα τῶν Πλοίων, τῶν ὁποίων
 πάντων τὴν ἐπιμέλειαν εἶχασιν οἱ Λακεδαιμόνιοι· καὶ πρό-
 τερον ἐγείνοντο εἰς κάθε πέμπτον ἔτος, ἀλλ' ἀφ' οὗ ἔκαμε
 τὴν νίκην ὁ Σεβαστὸς Καῖσαρ, πλέον ἐτιμήθησαν, καὶ
 ἐθέσπισε νὰ γίνωνται εἰς κάθε τρίτον ἔτος. ἐκαλεῖντο καὶ
 ἔπειτα οἱ Ἀγῶνες, Σπεφανίται. φαίνονται ἕως τῆς σήμερον
 τὰ λείψανα τῶν Ἀρχαιοτήτων. ἀπ' αὐτῶν τὰ Ἄκτις ἐκλήθη
 καὶ ἡ Ναυμαχία τῆς Καίσαρος Ἀκτιακὴ. ὁμοίως ὑπὸ τοῦ
 Ἄκτις σωτέθη καὶ ἡ Ἰνδικτιῶν, τὴν ὁποίαν Ἐποχὴν
 ἔλαβον οἱ Αὐτοκράτορες νὰ υπογράψωσιν ἐκ τῆς Αὐγέσου
 Καίσαρος, καὶ δεῦν σημαίνει ἄλλο, ὡς καὶ τὸ Λατινικόν,
 ἐν Ἄκτιον, δηλαδὴ ἡ νίκη ἐγένετο, ἢτοι ἡ Αὐτοκρατορία,
 εἰς τὸ Ἄκτιον, καὶ κατὰ τὴν ἀφθοραὴν τῆς Λέξεως Ἰνδικτιῶν:
 τρέχει αὕτη ἕως τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος, ὅτι καὶ ὁ Σεβα-
 στὸς Καῖσαρ, ὅταν ἐτελείωσεν ἐκείνῳ τὴν νίκην, δέκα-
 τον πέμπτον ἔτος εἶχεν, ἀφ' ἧς ἤρξεν. Λέγεται αὕτη καὶ
 Ἐπινέμησις, καὶ Πεντεκαίδεκατερίς. τριτὴ ἐν εἶναι αὕτη,
 ἢ μὲν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἢτις ἀρχεται ἐκ τῆς Σεπ-
 τεμβρίου Καλαυδῶν. ἢ δὲ Καισάρεια, ἢ ἐκ τῆς καὶ τῆς
 Σεπτεμβ. ἀρχομένη, ἢ δὲ Ῥωμαϊκὴ, ἢ ἀρχομένη ἐκ τῆς
 Ἰαννουαρίου Καλαυδῶν, καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς αὐτὴν τὴν Βόνιτ-
 ζαν φαίνονταν ἀκόμη ἔχνη δύο πόλεων μεγάλων, ἢ μία
 εἰς τὴν Κεχροπέλαν, ἢ ἄλλη εἰς τὸν Ἅγιον Βασίλειον, ὅπερ
 εὑρον ἐπιγραφὰς τοιαύτας ἐν τινὶ ἀξιολόγῳ λίθῳ. „ Τελ-
 λίας Πυθίωνος ”. ἐν ἑτέρῳ δὲ. „ Ἡράκλειτος Τυανδὸς
 ἔπων ὁ χαῖρε ”. ἀρχισαν οἱ Βούετοι ἐν ἔτει 1686. νὰ κτί-
 σουν ἀντικρὺ τῆς Λοκάδος εἰς τὸν Ἅγιον Γεώργιον, Κα-
 σέλλι, ἀλλὰ δεῦν τὸ ἐτελείωσαν. Κωνώπη πόλις ἦτον τῆς
 Ἀκαρνανίας, τῆς ὁποίας τὰ θεμέλια φαίνονται πλησίον
 τῆς Χωρὸς Κωνωπίνας. Λύγκος, ἐκτίθη ὑπὸ τῆς Λυγκέως,
 λέ-

λέγεται κοινῶς πῶρα Λυγοβίτζι. Κόρωται πόλις τῆς Ἀκαρνανίας. Ἀλίκαρνα Κώμη αὐτῆς ἦτον. Μέταπα πόλις. Μάραθος πόλις. Ἀκαρνανίων πόλις μεσόγειος, ἴσως εἶναι ἡ Πόρτα. Τράγασα, ὠνομάθη ὑπὸ τῆς Τραγῆσσε, εἰς χάριν τῆς ὁποίας ὁ Ποσειδῶν ἔδειξε τῷ πῆξι τῷ ἄλατος, ἴσως γὰρ εἶναι αὕτη, ἡ νυνὶ Τραγαμέση. Ἐχίνος πόλις τῆς Ἀκαρνανίας, κτίσμα Ἐχίνε. Ἀετὸς Κάστρον, ἢ πόλις ποτὲ μέθρονον Ἐπισκόπε, ὑπὸ τὸν Ναυπάκτου Μητροπολίτιν. καὶ εἰς αὐτὸ τὸ κάστρον ἦτον ὁ θρόνος τῆς μεταγενεσέρων Δεσποτῶν. Τινὲς θέλουσιν, ὅτι αὐτὸ γὰρ εἶναι ἡ Καλυδῶν. Μῆλος Κώμη ἀρχαία τῆς Ἀκαρνανίας, εἰς τῷ ὄχθῳ τῆς Ἀχελώε, πρὸ ὀλίγου ἐρημώθη, λέγεται πῶρα Μῆλα. Ἀσακος ἢ Ἀσακός, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀσακῆ τῆς Τίε τῆς Ποσειδῶνος, ἢ τῆς Ὀλβίας Νύμφης, κειμένη πλησίον τῆς Ἀχελώε, καθὼς τῷ περιγράφου φαίνεται γὰρ εἶναι τὸ κάστρον τῆς Μαῆς. Ἐρυσίχη, κληθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐρυσίχης τῆς θυγατρὸς τῆς Ἀχελώε, ὑπερον ὠνομάθη Οἰτοιάς. Τόσον αὕτη ἡ πόλις, ὅσον ἢ ἡ περιοχήτης, κεῖται ἐσμακραὸν τῷ σώματος τῆς Ἀχελώε. ὁ Ἐξηγητὴς τῆς Θεκυρίδα λέγει, γὰρ εἶναι ἡ Δραγαμέση, ἀλλὰ ἡ Δραγαμέση ἀπέχει πολὺ ὑπὸ τῆς ἐκβολῶν τῆς Ἀχελώε, διὰ τοῦτο φαίνεται γὰρ εἶναι τὸ κοινῶς λεγόμενον Τεῖγαρδον, δεικνόμενον πλησίον τῆς Κατοχῆς: λέγεται ἀκόμη κατὰ τὸν Στράβ. ἢ Αἰνεία, αὕτη δὲ ὅπῃ τῷ Ποταμῷ, ἢ μετὰ παλαιὰ ἐκατοικημένη, ἴσον ἀπέχεσα τῆς Σαλατῆς καὶ τῆς Στράτε, ἢ δὲ νυνὶ ὅσον 70. σταδίους ὑπὲρ τῆς ἐκβολῆς διέχεσα. ἢ αὕτη εἶναι ἡ Κατοχή, ἢ ὁποία εἰς τὸν καιρὸν τῆς Βασιλέων Χριστιανῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἦτον Δεσποτάτον, τὸ ὁποῖον ἐπῆρυν ἡ Αὐγούσα Βασίλισσα Θεοδώρα διὰ πόρον ζωῆς της, καὶ ἐκατοίκησεν ἐκεῖ. Πλησίον τῷ σώματος τῆς Ἀχελώε εἶναι αἱ Ἐχινάδες νῆσοι, αἱ ὁποῖαι λέγονται κοινῶς Σκρόφαι. λέγουσι γὰρ ἦσαν πολλαί, ἢ αἱ περισσότεραι αὐτῶν γὰρ κατεπόθησαν, καὶ

ἢ νὰ ἐσκεπάθουν. ὑπὸ τῆς πληῆς καὶ τῆς ἄμμου, ὅπως κατὰ
 βάσει τὸ Ποτάμι, ἐκλήθησαν Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ
 καὶ ἀκανθώδες αὐτῶν, παρομοίως μὲ τὰς Ἐχίνους. ταύτας
 τὰς Ἐχινάδας τὰς ὑπὸ τῷ Μέγητι κατόικεν οἱ Ἐπειοί.
 ὁ Ἀλκαμαίων ὁ Υἱὸς τῆς Ἀμφιάρεως μετὰ τῷ Μητροκτο-
 νίαν, ὅπου ἔκαμν, ἐπλανᾶτο ἐδῶ καὶ δεῦρ' εὗρισκε τόπον
 πεδινὰ καὶ ἀέσιν. ὅθεν ὑπῆγεν εἰς τὸ Μαντεῖον τῆς Ἀ-
 πόλλωνος, νὰ ἐρωτήσῃ, πῶς νὰ κατοικήσῃ; καὶ αὐτὸ τῆς εἶ-
 πε, νὰ κατοικήσῃ ἐτέλει τῷ γλῶ, ἢ ὅποια ὅταν ἐτέλε-
 σεν αὐτὸς τῷ μητροκτονίαν, δεῦρ' ἦτον γῆ, ἅτε ὑπὸ τῆς Ἡ-
 λίου ἑώρατο, ὡσαύτ' ὅπως ἅπασα ἢ ἄλλη γῆ ἐμιαύθη ὑπ'
 αὐτῆς, καὶ δεῦρ' ἔδέχετο. Διὰ τῆτο δ' ἔρων αὐτὸς τῷ τοιαύ-
 τῳ νεογέννητον γλῶ, ἐκατοίκησε πλησίον τῆς Οἰνιάδων.
 Λίμναι τῆς Οἰνιάδων τίθονται αὐταί· Μελίτη, καὶ ἄλλη
 Κυωία λεγομένη, διπλασία τῆς ἀνωτέρας καὶ κατὰ τὸ μῆκος,
 καὶ κατὰ τὸ πλάτος· αὐτὴ ἐκδίδωσιν εἰς τῷ θάλασσαν, καὶ δι-
 εῖσκεται μεταξὺ τῆς Ἀποκύρης καὶ τῆς Ζυγῆς. καὶ τρίτη Λίμνη
 Οὐρία καλυμμένη, πολλῶ μικροτέρα. Στράτος ἐγγὺς τῆς
 δεξιάς ὄχθης τῆς Ἀχελώε, ταύτης τὰ τεῖχη φαίνονται ἕως
 τώρα ἐγκρημισμένα, ἢ ὅποια ἦτον Μητρόπολις τῆς Ἀ-
 καρναίων, καὶ ἀπέχει τῆς πόλεως τῆς Ἀχελώε πλέον τῆς
 διακοσίων σαδίων, κατὰ τὸν Στράβωνα, ἀνάπλεον ἔχουσα
 τῷ Ἀχελώϊ, πλειόνων, ἢ διακοσίων, σαδίων· ἐλέγετο
 καὶ Στράτιον, διάσημος εἰς τὰς Συγγραφεῖς, λέγεται κοινῶς
 Σεροβίγλι· ἀνω ταύτης εἶναι τὸ Χωρεῖον Λεπρονῆ. πλη-
 σίον ταύτης ἦτον ἢ Λιμναία Κάμη, καὶ Φοιτία πόλις,
 κληθεῖσα ἀπὸ τῆς Φοιτίας τῆς Υἱᾶς τῆς Ἀλκαμαίωνος, καὶ τὰ
 λοιπὰ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ. Β΄.

Περὶ τῶν παρακειμένων Νήσων τῆ
Ἡπείρου. (α)

Ι. **Εἰς** τὸ Ἴόνιον Πέλαγος, τὸ ὁποῖον πρῶτον ἐκαλεῖται Κόλπος Κρόνιος, καὶ τῆς Ρέας, εἶτα Ἴόνιον, ὡς εἴρηται κεφ. γ΄. παραγρ. 4., δέξασκονται νῆσοι ἀπὸ τῆς Ἡπείρου, πρῶτη μὲν, πρὸς Δυσμὰς τῶν Ἀκροκεραυνίων Ὀρῶν, ἢ Σάσων, κοινῶς λεγομένη Σάζωνα, ἢ ἁποῖα κατὰ τὸν Στράβωνα βιβλ. 9. μέση πῶς ἱδρύεται τῆς τε Ἰαπυγίας καὶ τῆς Κεραυνίας τῆς Ἡπείρου, δηλαδὴ ὅσου ἀπέχει ὑπὸ τῆς Ἀκροκεραυνίων Δρυμῶν, τῶν καὶ ὑπὸ τῶν Βρεντεσίων. αὕτη εἶναι ἀκατοίκητος καὶ ἔρημος ἀνθρώπων. ἡ δὲ Ὀθρωνὸς νῆσος δέξασκεται πρὸς Δυσμὰς τῶν Κορφῶν, Ὀθωνοὶ κοινῶς λεγομένη, ὡσαύτῃ ἔχει δύο κορυφὰς Ὀρῶν, κατοικημένη ὑπὸ ὀλίγων ἀνθρώπων. εἰς τὰς Ὀθρωνοὺς λέγει ὁ Λυκόφρων νὰ ἐκατοίκησαν ὁ Ἐλαφίνωρ μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἄλωσιν, τὸν ὁποῖον ἠνάγκασεν ὄφις δρακοντοειδῆς νὰ φύγῃ ἐξ ἐκείνου τὰ τόπων καὶ νὰ πηγύθῃ πάλιν εἰς τὴν Ἀμαντίαν, μετ' ὅλον ὅπερ ὁ Ὀμηρος λέγει, ὁ Ἐλαφίνωρ νὰ ἐφονεύθῃ εἰς τὴν Τροίαν. Ἐπιπτος ὁ Ἐλαφίνωρ ἦτον γιὸς τῆς Χαλκιδόδοτος καὶ τῆς Μελαλίππης, ἰδὼν δὲ τὸν ἑαυτῆ Παύππον, τὸν ἄβαντα νὰ χειραγωγῆται ἀμελῶς παρ' οἰκέτου, ἀφείκει ῥάβδον ἐπὶ τὸν οἰκέτην, ἀείλων ἄκων τὸν αὐτῆ Παύππον, ὅθεν ἐξωρίσθη ἐκ τῆς ἑαυτοῦ Πατρίδος, ἀλλ' ὅτε οἱ Ἕλληνες ἐσωμάζοντο κατὰ τῆς Τρωάδος,

(α) Αἱ παρακείμεναι τῇ Ἡπείρῳ νῆσοι, παυσανεύς πῶς Βενετικῆς διοικήσει, ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῆς Γάλων πρὸ 1797. ἀλλὰ πρὸ 1799. κυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Ρωσο-Αγγλο-Τούρκων, ἀποκαταστάθησαν ἐλθόντες ὑπὸ τὸ ὄνομα: Ἐπτάνησος Πολιτεία, ὑπὸ τὴν ὑπεράσπισιν ὅμως πῶς Ρωσίας. Ἡδωκίησις πῶς τῆς Ἐπτανήσου Πολιτείας εἶναι Ἀελο-δημοκρατικῆ.

δος, ἦλθε καὶ αὐτὸς ἔξω τῆς Εὐβοίας, καὶ εἰς ἐπὶ πέτρας, συνεκάλεσε τὸν στρατὸν, εἰπὼν, ὅτι δεῦρ' ἦτον δυνατὸν ναὶ ἔμβη εἰς τὴν Πλατείδα, διὰ τὸν ἀκέρσιον φόνον, ἀποῦ ἔκαμον. εἶτα συστράθει καὶ αὐτός.

2. Κέρκυρα καὶ Κόρκυρα, ἡ νῆσος τῶν ΚΟΡΦΩΝ, ὠφειμὸς καὶ τῶρα, καὶ τὸν παλαιὸν καιρὸν, ἔχει πόλιν, ἡ Κίσρον ἰχυρότατον, τὰ αὐτὰ ὀνόματος, καὶ ἄλλα Κασέλλια περὶ αὐτὸ, νεωστὶ γεγονότα, ἀεισκομένη ὑπὸ τῆς ἑξουσίας τοῦ Ἑγετῶν. αὕτη ἡ νῆσος ἀνομάζεται ὑπὸ τῆς Ἰσραηλικῶν μετὰ πολλὰς ὀνομασίας, λέγεται Σχερία, ὡς τὸ „Ζεὺς Σχερίας ἐφέπων δ' ἱερὰν πεδίον.” παρὰ τὸ καὶ Δῆμητρος δέησιν ἀπιχεθῆναι τὰ τῶν τῆς ἀντικρῦ Ἑπεύρε παρμῶν ῥόματα, καὶ τὸν Εὐσάθ. Φαιακία. „Οὐ γὰρ Φαιάκῃσι μέλει βίος, εἰδὲ φαρέτρη, ἀλλ' ἴσοι καὶ ἐρετμὰ νηῶν, καὶ νῆες εἶσαι.” καὶ τὰ ἑξῆς. Φαιακία ἐκλήθη ὀνόματι τῶν Φαιάκων τῶν Τιῶν τῶν Ποσειδῶνος καὶ τῆς Πιτάνης ἢ Μεθώνης. καὶ καθὼς οἱ Φαιάκες ἐπαινοῦνται ὑπὸ τῶν Ὀμήρων, εἰς τὴν ταυτικὴν, ἔπω καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν εἰς τὴν ἰσχυρίαν. Κόρκυρα καὶ Κέρκυρα, ὀνόματι τῆς Κορκύρας τῆς θυγατρὸς τοῦ Αἰσωπῆ καὶ τῆς Μεθώνης, ἢ καὶ Μεπόπης τῆς θυγατρὸς τῶν Λαδῶνος, τὴν ὁποῖαν ἀρπάξας ὁ Ποσειδῶν, τὴν ἔφερον ἐκεῖ, ὅπως γονυῆσασα τὸν Φαιάκα (ἀπὸ τῶν ὁποίων ἐκλήθη Φαιακία ὡς εἴρηται) καὶ τελευτήσασα, ἐπέβη εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον. Δρέπανον, (Ἀπολλώνιος βιβλ. α.) ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἐκρύφθη πολὺν χρόνον τὸ Δρέπανον, μετὰ τὸ ὁποῖον ὁ Ζεὺς ἀπέτεμε τὰ αἰδοῖα τῶν Πατρῶν τῶν Κρόνου, καὶ τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ἀπὸ τῆς ἀφρῆ τῆς ὁποίας θαλάσσης ἐγεννήθη ἡ Ἀφροδίτη, ἥτις μεταβλήθεισα εἰς Χίνα θαλασσίαν, καὶ πλώσασα, ὑπήγεν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ τὰ ἑξῆς. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐπέτω τὸ Δρέπανον ἦταν τῆς Δήμητρος, διὰ τοῦ ὁποῖου εἰδὶδαξε τὰς Τιτάνιας ναὶ σαχυοτομῆσιν· κατώκησε γὰρ ἡ Θεὸς ποτὲ τὴν νῆσον, ἀγαπήσασα Μάκην τὴν τῶν Διὸς Τραφῶν.

φόν· καὶ ἄλλοι πάλιν, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ἔλαβον ἢ Δῆμητρα τὸ Δρέπανον παρὰ τῆ Ἥφαιστα. κατὰ δὲ τὸ ἀληθέστερον, ὅτι ἡ νῆσος τοιῆδε μιννοειδῆς γήματος ἔτυχεν. Μάκεις δὲ ἐρρέθη, ἀπὸ τῆς Τροφῆ τῆ Διονύστ. Ἄργος, καὶ τὰ ἑξῆς. Οἱ Φαίακες ὑπὸ τῶν Ποιητῶν λέγονται νὰ καταγαίγεται καὶ τὸ γένος ἀπὸ Θεῶν. ἔλθων εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον ὁ Ἡρακλῆς πρὸς καθαρισμόν τῶν παιδῶν, ἔλαβον εἰς Γυναῖκα Μελίτην τὴν θυγατέρα τῆ Αἰγέου ποταμῆ, ἐξ ἧς ἔχε τὸν Ἰλλιον, ὅς τις αὐξήσας καὶ τὴν ἡλικίαν, ἀπειθείης ἐφαίμετο εἰς τὸν Νηυσίδου, καὶ συναξας τινὰς τῶν Φαίακων, κατώκησε περὶ τὴν Κρονίαν Θάλασσαν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐκλήθησαν οἱ Ἰλλιεῖς, καὶ ὁ ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ Ἰλλικός Λιμὴν. ἀπὸ δὲ τῆς Μελίτης ὠνομάθη τὸ Μελίτειον ὄρος ταύτης τῆς Κερκύρας, τὸ ὁποῖον κοινῶς Παντοκράτρας λέγεται. Ἡλθον εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον εἰ Κόλχοι, ὅταν ἐδίωκον τὸν Ἰάσωνα, καὶ τὴν Μιδείαν, τὰς συνεζώχθησάντας εἰς γάμον κοινωσίαν ἐν αὐτῇ τῇ νήσῳ, εἰς τὸ Ἄντρον τῆς Μάκειδος, ὃ Ἰερόν ἐστι τῆς Μιδείας, τὰς ὁποίας ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν εἰς τῶν Βακχιαδῶν ὁ Χερσοπράτης, ἔκτισε τὴν Κέρκυραν. Οἱ Βακχιαδαὶ ἦσαν ἀγενέστατοι, καταγόμενοι ἀπὸ Βακχεῖς τῆ Ἰῆ τῆ Διονύστ, καὶ κατοικῆντες ἐν τῇ Κορίνθῳ, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἐξεβλήθησαν διὰ τὸν θάνατον τῆ Ἀκταίωτος, καὶ τὰ λοιπά. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι οἱ Κορίνθιοι νὰ ἔκτισαν τὴν πόλιν ταύτην, ἐν Ὀλυμπιάδι ἡ. ὃ ὁποία πόλις ἔφθασε ποτὲ εἰς μεγάλην δύναμιν, καὶ πολλὰς πολέμους ἔκαμε, κατὰ τὸν Θεκυδίδην, καὶ πάλιν τόσον ἐρημώθη, ὥστε καὶ παροιμία ἐρρέθη. „Ἐλδοθέρα Κέρκυρα, χαῖς, ὅπως θέλεις.” Οἱ Κερκυραῖοι ὤρυσαν καὶ πολλὰς τόπας, καὶ νήσους, καὶ τὸ Δυρράχιον· ἐσέβοντο τὸν Διομήδην πρότερον ἔτοι, τὸν φονδύσαντα τὸν Ληστὴν Δράκοντα, ἐλθόντα ἐκεῖ πρὸς τὸ ζητῆσαι τὸ χρυσὸν Δίρας. Περὶφημος εἶναι αὕτη ἡ νῆσος καὶ διὰ τῆς φήμης τῶν Κήπων τῆ Ἀλκινόε, ὅς τις Βασι-

λῶς ἐσάθη τῶν Φαιάκων, Γυναιῖκα λαβὼν Ἀρήτην τὴν
 θυγατέρα Ρεξίνωρος, τὴν συζύξασαν τὸν Ἰάσωνα καὶ τὴν
 Μήδειαν, ἐλθόντας ἐκεῖ, καὶ δώδεκα θεραπευνίδας αὐτοῖς
 χαρίσασαν. Οὗτος ὁ Ἀλκίνοος δεξιῶθεις τὸν Ὀδυσσεῖα
 καταπτήσαντα ἐκεῖ μὲν τὸ ναυάγιον, τῷ ἔδωσαν εἰς Γυναι-
 κα τὴν θυγατέρα τῆς Ναυσικαίας, καὶ τὰ ἔξῃς. λέγεται ὑ-
 πὸ τῶν Ποιητῶν, φύλαξ τῶν Κήπων. Συνεχῶς ἐγένον-
 το εἰς τὰς Κερκυραίας σασιάσεις, καὶ Κερκυραῖαι ἀταξίαι.
 ἔθρον καὶ παροιμία. „Κερκυραία μάσιξ.” μεγάλη δηλαδὴ
 καὶ διπλή, καὶ οἶον ἐλεφαντοκόπος. ὑπετάχθησαν οἱ Κερ-
 κυραῖοι εἰς τὴν Ἀριστοκρατίαν τῶν Ἑνετῶν, ἐν ἔτει 1382.
 θεληματικῶς, λαβόντες παρ’ αὐτῆς διάφορα προνόμια. ἄλ-
 λοι δὲ λέγουσιν, ὅτι εἰς αὐτὴς τὴν ἐπώλησε Λαδισλάος ὁ
 Βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως, ὅς τις τὴν ᾤριξε, διὰ 30.
 χιλιάδας δεκάτα, ἐν ἔτει 1041. Ἦλθε καὶ κατ’ αὐτῆς
 τῆς νῆσος ὁ Σουλτᾶν Σελεῖμα ἔν ἔτει 1537. μὲ μεγάλην
 σόλον, ἀλλὰ ματαίως. ἀπέχει αὕτη ἡ νῆσος τῆς Βε-
 νετίας μίλια 800., τῆς Μοθώνης 300., τῆς Ναυπλίου
 500. τῆς Ἰαπυγίας ἄκρας τῆς Ἰταλίας 90., καὶ μόλις 6.
 τῆς ἄκρας τῆς Ἡπείρου. τὸ μῆκος ταύτης τῆς Νῆσος εἶναι
 μιλίων 50., ἡ δὲ πλάτος 80. καὶ περιγράφεται ὑπὸ
 τῆς Πτολεμαίης ἔπος. Κασσιόπη, πόλις ποτὲ καὶ ἄκρα, λέ-
 γεται κοινῶς Κασώπη, ὅπερ εἶναι ὁ Ναὸς τῆς Θεοτόκου,
 ἀποτελέσης ὁσημέραι θαύματα. Πτυχία πόλις ποτὲ.
 Κόρκυρα ἡ πόλις πανῶν τῶν Κορφῶν, ὀχυρωτάτη, μὲ θρό-
 νον Μητροπολίτη, εἰς τὴν ὁποίαν δέσκονται Ἐπιγρα-
 φαὶ ἔχεισαι ἔπος. „Πόλις Γερμανικὸν Καίσαρα Τιβερίαν
 „ Καίσαρος Τίον, Σεβασοῦ Καίσαρος Τίωνόν, Ὑπα-
 „ τόντα Θεοῖς”. καὶ ἕτερα. „Ἰαλίαν Θεοδώραν ἀρετῆς ἔ-
 „ νεκον Θεοῖς”. καὶ ἕτερα. „Ἄ πόλις Μάρκε Καλη.....
 „ Γαίε Τίον Βύβλον τὸν Πάτρονα, καὶ δεργέτα Ἐρμα
 „ Ἡρακλεῖ”. ἐν δὲ τῇ Παλαιόπολει, ὅπῃ τῆς Πύλης τῆς
 ἐκείσε Ἐκκλησίας.

„ Πά

- „ Πίσιν ἔχων Βασιλείαν ἑμῶν μερῶν συνείδον.
 „ Σοὶ Μάκαρ Ἰψιμέδον τὸν δ' Ἱερὸν ἔκτισα Ναόν.
 „ Ἑλλήνων Τεμένη κ' Βωμῆς ἑξαλαπάξας.
 „ Χειρὸς ἀπ' ἐτιδανῆς Ἰοβιαῶς ἔδνον Ἄνακτι.

Λόκιμα ἄκρα, κοινῶς Λόκη· Ἀμφίπαγος ἄκρα, Φαλακρὸν ἄκρον· μεταξύ τῶ ὁποῖε κ' τῆς Κασσιόπης εἶναι ὁ Διμῶ τῶ Ἀλκινόε. εἶναι κ' ἄλλος Διμῶ αὐτῆς Σπιλέα λεγόμενος, ἀλλ' ἔτίθεται ἐκεῖ, ὅπῃ λέγασι πῶρα Σπιλιά τὸν Διμῶ. αὕτη ἡ νῆσος εἶναι κατάφυτος μὲ ἐλαίαις, κ' τὰ ἑξῆς κείνται περὶ αὐτῶ κ' Νησιῖδια, οἷου τὸ Λαζαρέτο, ἡ νῆσος τῆς Πυθίας, κοινῶς Νησι τῶ Βίδι, τὸ Κοιδηλονῆσι, κ' ἄλλα, ἐκ τῶ ὁποῖων εἶναι κ' ἓνα Νησιόν ἐκ Πέτρας Λόκης, τὸ ὁποῖον φαίνεται εἰς ἐκεῖνον, ὅπου τὸ θεωρεῖ μακρόθεν, ὡς ἓνα Καραῖβι. ὅθεν κ' οἱ Πελλαιοὶ ἔλεγον, γὰ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς Θαλάσσης τὸ πνευμονίον Καραῖβι τῶ Ὀδυσσεύς, καὶ γὰ ἐμμεταβλήθη μὲ ὅλα τὰ πανιά εἰς πέτραν. κείται μεταξύ τοῦ Ἀμφιπάγου, καὶ τῶ Φαλακρῶ τῶ Ἀκρωτηρίων, ἀντικρὺ τῶ ὁποῖων ἦτο ποτὲ ἡ Καλυψῶ νῆσος, ἣτις κ' Ὀγυγία ἐλέγετο, ἀπέχουσα πρὸς βορρᾶν τῶ Λακινίε ἄκρα 15. μίλια, πρὸς τῆς Ἐκβολᾶς ἔσα τῶ Νεάθε ποτ. τῆς Καλαβρίας, κ' τὸν Ταρρατινὸν Κόλπον, τανυῶ ὅμως ἔ φαίνεται, ὡς περ καὶ ἡ Διόσκυρος ἑτέρα νῆσος.

3. Ἐρικῆσαι νῆσοι, κοινῶς Παξοὶ, αἱ ὁποῖαι εἶναι τρεῖς, Παξοὶ, Ἀντιπαξοὶ, καὶ Δασκαλιό, πρὸς Νότον ἐκ τῶ Κορφαῶν κείμεναι, κ' κατοικημέσαι ὑπ' ὀλίγων ἀνδράπων, ἐχόντων ἐλεῶνας. ἐκλήθησαν Ἐρικῆσαι, ἀπὸ τῶ ἐκεῖ φυομένου Ἐρείκων, εἶδος φυτῶ, τὸ ὁποῖον χρίζεται ῥαδίως. ἀπέχουσι τῆς Παραθαλασσίας ἄκρας τῆς Ἡπείρου πρὸς δυσμᾶς 12. μίλια, γονῶνται ἐν αὐταῖς πολλοὶ ὄφεις, ἀλλ' ἀβλαβεῖς. τὰ σίδηρα τῶ Γεωργῶν δὲν φθείρονται ὑπὸ τῆς γῆς, ὡσαύ κ' τῶ ἄλλων, κ' τὰ λαιπά.

4. Λόκας, κοινῶς Λοκκάδα, κ' Ἁγία Μαύρα, ἡ ἑπαία

ποία τὸν παλαιὸν καιρὸν δεῦ ἦτον νῆσος, ἀλλὰ Χερσονήσος τῆς Ἀκαρνάνων Γῆς, καὶ Ἀκτὴ τῆς Ἠπείρου, κατὰ τὸν Ὅμηρον, καὶ Θεκυδίδην. τμηθεῖσα ὑπὸ τῆς Κερκυραίων ἐν Ὀλυμπιάδι 86., μετὰ τὴν Ναυμαχίαν τὴν εἰς τὸ Ἀκτιον, ἢ καὶ τὸν Στράβωνα ὑπὸ τῆς Κορινθίου τῆς πεμφθείτων ὑπὸ Κυψέλης τῆς Παιδὸς τῆς Περιόδου, εἰς τῆς ἑπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος ὅπως, καὶ τῆς Γαργάσης· οἱ δὲ ποιοὶ σκάφαντες τὴν Ἰσθμὸν τῆς Χερσονήσου, ἀπέτελεσαν τὴν Λαδικὰν κῆσον, καὶ μετενομάσαντες τὴν Νήσον ἐπὶ τὴν τὸ ποῖον, ὅς ἦν ποτὲ Ἰσθμὸς, καὶ δὲ Πορθμὸς, Γεφύρα Ζεφυρῶν, μετωνόμασαν Λαδικὰν, ἢ ὑπὸ τῆς Λαδικῆς Ἀπόλλωνος, ἢ ὑπὸ τῆς λολικῆς πέτρας, τὴν ὁποίαν ἔχει ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, ἐκδόσαντες πρὸς τὴν Θάλασσαν καὶ τὴν Κεφαλληνίαν. εἰς τὴν Κορυφὴν ταύτης τῆς Πέτρας ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Λαδικῆς Ἀπόλλωνος, καθὼς ὁ Αἰλιανὸς λέγει. ἐν δὲ τῇ Λαδικῇ, ἄκρα μὲν εἰν ὑψηλῇ, Ναὸς δὲ Ἀπόλλωνος ἱδρυταί. εἰς αὐτὴν ἀνατίθεται καὶ Ἐπίγραμμα Φιλίππου τινός.

Λαδικὰδος αἰπὺν ἔχων Ναύταις πλεσκόπου ὄχθαι.

Φοῖβε τῆς Ἰονίης ἀνάμικτον Πελάγει.

Δέξαις Πλωτήραις μάλιστα χειφυρέα δαῖτα.

Καὶ σπανδύει ὀλίγη κρηναϊκὴν κύλικι.

Καὶ βραχυφγγίτη λύχνη σέλας ἐκ βιοφειδῆς.

Οἷτις ἡμιμεθεῖ πικρόμορον σάματι.

Ἄϊθ' ὦν Ἠλιακοῖς ἐπὶ δ' ἰσθία πέμψαν Ἀήτιν.

Οὐρεῖον Ἀκτιακὸς σινδύριμον εἰς Διμύνας.

Πάτερον εἶχασιν οἱ Λαδικαῖοι, τὸ καθεῖνος ἔτος, καὶ κρημνίζωσιν ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας εἰς τὴν ὑποδύσαντα θάλασσαν, εἰς τὴν δημοτελεῖ θυσίαν, ὅπως ἀπέτελε τῆς Λαδικῆς Ἀπόλλωνος, ἀποτραπῆς χάριν, περιάπτοικτες περὶ αὐτὸν παντοδαπὰ πετρά, καὶ διάφορα κτηνὰ, πρὸς κερματὸν τῆς Βάρης αὐτῆς. Ὑποκάτω δὲ τῆς Πέτρας ἐπὶ τῆς Θαλάσσης, ἐξέκοιτα καὶ Πλοῖα παλλεῖ ἀκτρωτοὶ χάριν ὑποδύ-

χῆς

χῆς αὐτῆς, ὁ ὁποῖος ἀνίσως κὶ ἐσώζετο κατὰ τινὰ τρόπον, δεῦρ ἦτον ὅμως δυνατὸν εἰς τὸ ἐξῆς νὰ διατεῖβη εἰς τὰ σιῶρα τῆς Λοδικαδίων, ἀλλ' ἐπέμπετο ἔξω τῶν Ὀρείων αὐτῶν. Προσέτι λέγουσιν, ὅτι κὶ ὁποῖος ἦτον δοσμένος εἰς ἔρωτα τινός, ἰατροῦετο ἀνίσως καὶ ἐπιπτεν, ὅχι χωρὶς κινδυνῆς, ἀπ' αὐτῆς τῆς Πέτρας· διότι πεσὼν ἠσόχα πὺν ἔρωτα, κὶ ἐσώφρονίζετο. Πρῶτος τῆς ἄλλων ἀπ' αὐτῆς ἐκρημνίδη (κατὰ τὸν Πλέταρχον, εἰς τὸ περὶ ἐνδόξων Γυραικῶν) ὁ Φῦκος, κατὰ δὲ τὸν Μένανδρον ἡ Σαπφῶ, διὰ τὸν ἄκρον ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὸν Φάονα. ὑπ' ἄλλων δὲ λέγεται, πρῶτος νὰ ἐκρημνίδη ἀπ' αὐτῆς ὁ Κεφαλος, διὰ τὸν ἔρωτα ὅπῃ εἶχε πρὸς τὴν Πταόλαν, τὴν Ουγατέρα τῆς Διιονέως. καλεῖται πᾶρα ἐμπτος ὁ τόπος Ἰερά, ὅπῃ εἶναι Μοναστήριον ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἁγίας Νικολάε. ἐκαλεῖτο προσέτι αὕτη ἡ νῆσος καὶ Λοδικαδία, ἀπὸ Λοδικαδίας τῆς Γίῃ Ἰκαρίας, Πατρὸς τῆς Πινελόπης, κατὰ τὸν Εὐστάθιον, καὶ εἶχε τὸ πάλαι τρεῖς πόλεις, τὴν Νήριον, ἣτις κὶ Νήρικος ὠνομάζετο, μόλις σώζουσα ἔχνη τινὰ μέλει τῆς σήμερον, ὡς περ κὶ ἡ Γέφυρα ταύτης. τὰ Κροκύλεια, κὶ τὴν Αἰγίλιπα, ἣτις ἐκλήθη ἔτι μὲν τὸ νὰ ἦτον ὑψηλῆ, πετρώδης, κὶ ἀπόβατος. ἀποικία ἦτον ἡ Λοδικὰς, (ἣτις κὶ Σκόπελος ὑπὸ τῆς Ἀρχαίων ἐλέγετο) τῆς Κορινθίων· οἱ Λοδικάδιοι ἐσάθησαν αὐτόνομοι, τῆς ὁποῖων τὰ Νομίσματα ἔχουσι περιγραφὴν ἐκ τῆς δεξιᾶς μέρης, Λευκαδίων, κὶ ἐν τῷ μέσῳ ἐν Δόρυ, μὲν τρεῖς (οἷον εἶπειν) Κεφαλάς, σημαῖνον ἴσως τὰς τρεῖς πόλεις αὐτῶν, ἐκ δὲ τῆς ἀριστερᾶς ἐν Πρόσωπον. ἐκυρίδσαν τὸ Κάστρον τῆς Ἁγίας Μαύρας, κὶ ὅλην τὴν Λοδικάδα οἱ Τῦρκοι εἰς τὸν καιρὸν τῆς Δεύτερης Σελτῆν Μεχμέτ, διαΐξαντες ἐκεῖθεν τὰς Βενετίας, οἱ ὁποῖοι Βενετικοὶ τὸ ἀνέλαβον πάλιν ἐν ἔτει 1500, ἀλλ' ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γενομένης συμβιβάσεως, ἐδόθη εἰς αὐτὰς τὰς Τῦρκας, κὶ ἐξ αὐτῶν πάλιν τὸ ἐπήρσαν οἱ Βενετοὶ ἐν ἔτει 1684, ἡ Ἰδραγωγία ἐκτίθη ὑπὸ

πὸ τῶν Τέρκων, τῆς ὁποίας τὸ πλάτος εἶναι πόδων 3. ἔ-
χουσα Καμάρας 360. εἶναι πετμημένη ἢ Λόκας εἰς Θρό-
νον Ἀρχιεπισκόπου, καὶ τὰ ἐξῆς.

5. Ἰθάκη, κοινῶς Θιάκη, κειμένη μεταξὺ τῆς Κεφαλ-
ληνίας πρὸς δυσμὰς, καὶ τῶν Ἐχινάδων νήσων πρὸς Ἀ-
νατολὰς· ἐκλήθη ἔτι αὕτη ἢ νῆσος ἄπο τῆς Ἰθάκας Ἡ-
ρώος, τῆς πρώτης οἰκήσατος ἐν αὐτῇ. ἐλέγετο καὶ Νήριτος,
καὶ Νηϊκίς, κατὰ τὸν Περιηγητὴν, ἄπο τῆς διασήμες Ὄρος
αὐτῆς Νηϊτις, ἀφ' ἧς καλεῖται καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς Νηϊτικὸς
Στρατηγός, τῆς ὁποίας Ὀδυσσεὺς Πατεὶς εἶναι αὕτη ἢ Ἰ-
θάκη, (μὲ ὅλον ὅπῃ ὁ Δυκόφρων λέγει, ὅτι γὰρ ἐγεννή-
θη εἰς τὴν Βοιωτίαν.) καὶ Γεννήτορες τῆς ὁ Λαέρτης καὶ ἡ
Ἀντίκλεια. ἐκλήθη δὲ Ὀδυσσεὺς, παρὰ τῶ ἐν τῇ ὁδῷ ὕσαι.
ἔγκυος γὰρ οὕσα ἡ Ἀντίκλεια, ᾤδον ἐπι' τὸ Νήριτον
Ὄρος, ὑετῆ δὲ γενομένη σφοδρῆ, ὀλιθήσασα, καὶ πεσῶσα
ἐγέννησεν αὐτὸν κατὰ τὸν Σιλήνιον Χίον. ἢ κατ' ἄλλους,
τὸ ποιῆτον ὄνομα ἔδωκεν ὁ Αὐτόλυκος εἰς τὸν Ἐγγονόν τε,
ἐκ τοῦ μίσους, ὅπῃ εἶχασιν οἱ πολλοὶ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν
κλεπτοσυῶν τε. δῆλον γὰρ ὡς ᾤδῆσαντο αὐτῷ ἐκεῖνοι,
διὰ τῆτο καὶ φιλεῖται τὸ, Ὀδυσσεὺς, δασυῖται δὲ καὶ τὸν
Σιλήνιον, ἐσάθη φρονιμώτατος καὶ ἀξιώτατος. ὅθεν καὶ πα-
ραβάλλεται ὑπὸ Ὀμήρου μὲ τῆς Θεῆς: „Διὶ μῆτιν ἀτάλαν-
τον”. ἀπ' αὐτῆς ἐπεκράτησαν καὶ παροιμίαι, οἷον: „Ὀδύσεια,
καὶ Ὀδύσειος μηχανή”. ἐπὶ τῶν πανέργων, καὶ τὰ ἐξῆς. εἶ-
χε τὸ πάλαι ἢ Ἰθάκη πόλιν καλεμένην Ἀλαλκομεναί,
ὀνομαθεῖσαν ἔτι, ἢ ἄπο τῆς Σισύφου τοῦ βιάσαντος τὴν
Ἀντίκλειαν Παρθένον ἔτι ἔσαν, ἧτις ὑπ' αὐτῆς συνέλαβε
τὸν Ὀδυσσεῖα· ἢ ὅτι λαβὼν εἰς Γυθαῖκα τὴν Ἀντίκλειαν
ὁ Λαέρτης, τὴν ἔφερεν εἰς τὴν Ἀλαλκομεναίαν πόλιν τῆς
Βοιωτίας, ὅπου ἐγέννησε τὸν Ὀδυσσεῖα. ἐπανακάμψαντες
δὲ εἰς τὴν Ἰθάκην, ὠνόμασαν τὴν πόλιν ταύτην Ἀλαλ-
κομεναί. Ἡρακλέων ὁ Γλαύκος, κατὰ τὸν Στέφανον πε-
ρὶ Πόλ. λέγει, τὴν Ἰθάκην τετραμερῆ, τῆς ὁποίας τὸ
πρῶ-

αὐτῶν μέρος ἐπὶ μεσημβρίαν, καὶ Θάλασσαν, τὸ δεύτερον ὀνομάζει Νήιον, ἐκ τῆ Ὀρεος αὐτῆς τὸ γ'. Κροκύλειον καὶ τὸ δ'. Αἰγυρῆα. εἰς αὐτὴν τὴν νῆσον οἱ Λαγωοὶ δεξιῶς, αἱ Αἶγες πληθύνονται. ὁ Ποταμὸς ἢ ὁ Χειμάρης ταύτης, ὁ ἐκ τῆ Νήιος Ὀρεος τρέχων, Ρεῖθρον καλεῖται. ὁ δὲ λιμὴν αὐτῆς, Κόρακος Πέτρα, ὡς περ καὶ τόπος τις αὐτῆς, τὸν ὁποῖον οἱ κατοικοῦντες Κορακοπετραῖοι ὀνομάζονται ἀπέχει τῆ Ἀραξοῦ Ἀκρωτεῖα 30. μίλια πρὸς δυσμὰς, καὶ τὰ λοιπὰ.

6. Κεφαλῶνία, κοινῶς Κεφαλονία, νῆσος ἀντικρὺ τῆς Ἀκαρναντίας κειμένη, Τειγῶν γε γῆμα σώζουσα. ἐκλήθη ἀπὸ Κεφαλῆ τῆ Τιῆ τῆ Διιονέως, τῆ ἐξεληθόντος ἐκ τῆ Ἀθηνῶν, ὅμῃ μὲ τὸν Σωῦτροφόν τε τὸν Ἀμφιτρυῶνα, τὸν στρατόσαστα ἐπὶ τῆς Τιλεβόας, πρὸς ἐκδίκησιν τῆ φόνος τῶν Ἀδελφῶν τῆς Ἀλκμῶνῆς, καὶ τῆ ταύτης Πατρός· κατ' ὄν καιρὸν δ' ἄρῳ ἀδειαν ὁ Ζεὺς ἐκοιμήθη μετὰ τῆς Ἀλκμῶνῆς, ὑποτελέσας τὰς τρεῖς ἑσπέρας μίαν, εἰς τὴν ὁποῖαν ἑσπέραν ἐπανακάμψας καὶ ὁ Ἀμφιτρυῶν, ἐκοιμήθη καὶ αὐτὸς μετὰ τῆς Ἀλκμῶνῆς. ὅθου καὶ αὐτὴ συλλαβούσα ἔτεκε δύο Παιδας, τὸν Ἡρακλῆ ἐκ τοῦ Διός, κληθεῖσθαι καὶ τὸ τρίτετον, καὶ τὸν Ἴφικλῆ ἐκ τῆ Ἀμφιτρυῶνος. ὁ Κέφαλος ἐξῆλθε τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὸν θάνατον, ὅπῃ ἔκαμε καὶ συμβεβηκὸς τῆς Γυναικὸς τε Πρόκρινδος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐλυπήθη καὶ πολλὰ, καὶ τὰ ἐξῆς. ἀπελθόντες οὖν καὶ νικήσαντες τῆς Τιλεβόας, ἔδωσαν ὁ Ἀμφιτρυῶν ταύτην τὴν νῆσον εἰς τὸν σωῦτροφόν τε Κέφαλον, ἀπὸ τῆ ὁποῖα ἐκλήθη ὡς εἴρηται. Δεὴ ἠξάρου πῶς ἐπεκράτησε καὶ γράφεται ὑπὸ τῶν Παλαιῶν μὲ δύο μ. ἐκαλεῖτο αὕτη καὶ Σάμος καὶ τὸν Ὀμηρον, καὶ Δελίχειον, καὶ Τάφιον κατὰ τὸν Στράβωνα, καὶ καὶ τὸν Πλίνιον Μέλαινα. τὸ πάλαι εἶχε τέσσαρας πόλεις, κληθεῖσας ἀπὸ τῶν Τιῶν τῆ Κεφαλῆ, τῆ μεταβληθόντος ὑπὸ τῆ Διός εἰς λίθον, κατὰ τῆς Ποιητῆς. Κρατίον, Κρατιὰ, πλησίον εἰς τὸ Ἀργεσόλι. Σάμεν.

κῶ δεινάεια διαχίλια πεντακόσια, καὶ ὑφέξει λόγον ἀσεβείας”.

7. Μεταξὺ τῆς Κεφαλνίας, καὶ τῆς Ἰθάκης εἶναι νησίον Ἀσεεῖς καὶ Ἀσεεῖα καλέμενον, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὁ Ἀπολλόδωρος νᾶ ἦτον καὶ Πολίχνιον Ἀλακωμεναὶ ὀνομαζόμενον, καὶ εἶχε καὶ δύο Λιμνῆας, κατὰ τὸν Στράβ., πόρα δὲ εἶδε Ἀγκυροβόλιον. λέγεται κοινῶς Διδασκαλειὸν. ἡ δὲ Ταφιάς νῆσος ἀπέχει τῆς Κεφαλνίας καὶ τὸν Στέφανον 30. σταδίαις· ἡ δὲ Τάφος, ἣτις καὶ Ταφιῶσα, καὶ Μούτα πόλις ἐλέγετο, πόλις ἦτον τῆς Κεφαλνίας.

Μεταξὺ τῆς Κεφαλνίας, τῆς Ἰθάκης, τῆς Λευκάδος, τῆς Ἀκαρνανίας, καὶ τῶν Ἐμβολῶν τῆ Ἀχελώα, εἶναι Νησία περὶ τὰ 30., ἔρημα, καὶ ἀκατοίκητα ὑπ’ ἀνθρώπων, μὲ κοινὸν ὄνομα καλέμενα Ἐχινάδες, Ὀξειαι, καὶ καὶ τὸν Ὀμηρον Θοαί, καὶ κοινῶς Ὀξειαῖς, αἱ ὁποῖαι εἶναι μάλα σα ἐκεῖνα τὰ Νησία, τὰ ἀντικείμενα εἰς τὰς Ἐμβολὰς τῆ Ἀχελώα, καὶ κοινότερον λεγόμενα Κερτζολάει· περὶ αὐτὰ ἐγένον ἐκεῖνη ἡ ἀκουσὴ ναυμαχία τῶν Χριστιανῶν κατὰ τῶν Τούρκων, εἰς τὴν ὁποίαν ἐφονεύθησαν 25. χιλιάδες Τούρκοι, καὶ 4. χιλιάδες ζῶντες ἐδεδλώθησαν, ἠφανίσθησαν δὲ καὶ Κάπεργα αὐτῶν 200. τῶν δὲ Χριστιανῶν ἡ ὀλίγη ἦτον χιλιάδες 14., Προεσὸν ἐχόντων τὸν Ἰωάννην δὲ Ἀέσεια. συνέβη δὲ αὕτη ἡ νίκη τῶν Χριστιανῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Ρόδου, ἐν ἔτει 1571., τῇ ζ’. τῆ Ὀκτωβρίου. ἐκ τῶν ἀνωθεν νησίων τινὰ ἔχουσιν ἴδια ὀνόματα, οἷον Κάρτος, κοινῶς Κάλαμος· τὸ Δολίχειον, κοινῶς Μέγα Νησί· ἡ Ἀποκος, καὶ τὰ ἐξῆς· μυθολογοῦσιν, ὅτι αὐταὶ αἱ Ἐχινάδες νῆσοι, τὴν ἀρχὴν ἦσαν Νύμφαι ὠραιόταται, αἱ ὁποῖαι εἰς ὅλας τὰς Θεὰς προσέφορον θυσίας, πλὴν τῆ Ἀχελώα, τὸν ὁποῖον καὶ μὲ ὑβριστικὰς λόγους κατεφρόνησαν, εἰδὲ μίαν τιμὴν ἀξιώσαντες αὐτὸν. ὅθεν ὀργισθεὶς κατ’ αὐτῶν ὁ Ἀχελῷος, εἰς Σκόπελα ταύτας μετέβαλεν· ἡ δὲ ὠραιότερα αὐτῶν ἦτον ἡ Πσειμόνη, τὴν ὁποίαν ἀνθρώπος

φως ἠγάπα ὁ Ἀχελῷος, ὅπερ γνῆς ὁ Πατήρ αὐτῆς, τε-
 λούταιον μὲ θυμὸν πολὺν, τὴν ἔρριψεν εἰς τὴν Θάλασ-
 σαν. ἰδὼν δὲ ὁ Ἀχελῷος τὸ πῖπτον, καὶ βεβλόμενος ὀλοτε-
 λῶς μὴ σεσηθῆναι ταύτης, παρεκάλεσε τὸν Ποσειδῶνα
 ὑπὲρ ταύτης. ὅθεν καὶ ὁ Ποσειδῶν μετέβαλεν αὐτὴν εἰς
 Νησίον, τὸ ὁποῖον εἶναι καὶ τὸν Στράβωνα τὸ Δελίχειον.

8. Μεταξὺ τῆς Κεφαλληνίας πρὸς μεσημβρίαν, καὶ τῆς
 Δυτικῆς Πλοῦρας τῆς Πελοποννήσου, κεῖται ἡ Ζακύνθος,
 νῆσος περὶφημος, κληθεῖσα ἀπὸ Ζακύνθου τῆς Υἱᾶ τοῦ
 Δαρδανίου, καὶ τῆς Βατείας. πρότερον ἐκαλεῖτο Ἰεῖα,
 Κασσιόπη, καὶ Δελίχειον, ὕστερον δὲ ὑπὸ τινῶν ἐκλήθη καὶ
 Ἰερουσαλήμ, ἐξ αἰτίας τοιαύτης. Ραβέρτος ὁ Γκισκάρδος
 πλόσας διὰ τὴν Ἰερουσαλήμ, ἐξῆλθεν εἰς αὐτὴν τὴν
 νῆσον, ὅπερ ἀδουήσας βαρέως, ἠρώτησε τὴν περὶ αὐτὸν,
 πῶς ὀνομάζεται αὕτη ἡ νῆσος; οἱ τινες τῆ ἀπεκρίθησαν, ὅτι
 καλεῖται Ἰερουσαλήμ. τὸ ὁποῖον ἀκῶσας, ἐλογιάσεν ὅτι
 ἠγγικε τὸ τέλος τῆς ζωῆς τῆς, ἔσωντας καὶ νὰ προεῖδεν ὄνει-
 ρον σημαντικὸν τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως, τὸ ὁποῖον ὀλίγον
 ὕστερον ἀποπληρωθὲν, ἔδωκεν ἀφορμὴν, ὅτι ἐκ τότε νὰ
 κληθῆ Ἰερουσαλήμ. ἔχει Κάσον, τῆ ὁποῖα ἡ Ἀκρόπολις
 Ψωφίς τὸ πάλαι ὀνομάζετο. τὸ μῆκος ταύτης τῆς Νήσου
 εἶναι μιλίων 25., τὸ πλάτος 20., ἡ περίμετρος 60.,
 ἀπέχει τῆς Χελωνάτης Ἀκρωτεῖα τῆς Πελοποννήσου πρὸς
 δυσμὰς 15. μίλια. ἔχει πόλιν μεγάλην καὶ ὀχυρὰν, τὸ
 Φρέγιον αὐτῆς εἶναι ὅτι Λόφος, ἔχει πλῆθος ἀνθρώπων,
 εἶναι καρποφόρος, καὶ εὐκρατος, ὑποτάσσεται εἰς τὴν Ἀε-
 σοκρατίαν τῶν Ἑνετῶν, ὡς περ καὶ αἱ ῥηθεῖσαι αὐωτέρω.
 Οἱ Ζακύνθιοι καὶ τὸν Δειπνοσοφιστὴν βιβλ. ιβ'. ἦσαν τὸ
 πάλαι ἀπειροὶ πολέμων, δοσμῶνοι δὲ εἰς τὰς τρυφὰς, καὶ
 τὰ λοιπὰ. πόρρω τῆς Ζακύνθου Μίλια 35. πρὸς βορῆαν,
 καὶ τῆς πρώτης πρὸς Εἰρόνοτον μίλια 40., ἀντικρὺ τῆς Κυ-
 παρισίης Ἀκροῦ, κεῖνται δύο μικραὶ νῆσοι, Στροφαδες
 καλέμεναι, καὶ Πλωταί, καὶ κοινῶς Στροφαδία: αἱ δὲ εἰ-
 ναι

τῆς Σικελικῆς Πελάγει Στροφάδες, Καλύδναι ὑπὸ τῆς Ποιη-
τῆς καλεῖνται. Στροφάδες ἐκλήθησαν, καθὼς οἱ περὶ τοῦ
Ζήτην Βορεάδαι ὄψιραφύτες αὐτίθου, ἠΰξαντο τῷ Διί,
καταλαβεῖν τὰς Ἀρπείας εἰς μίαν αὐτῶν εἶναι Μονασή-
ριον διάσημον, καθὼς καὶ εἰς τὴν Λητώαν νῆσον, ἣτις καὶ
Λητοία καλεῖται, καὶ κοινῶς Βαρδικίοι, καὶ σμακρὰ κειμένη
πρὸς Νότον ἀπὸ τῆς Κεφαλῶνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ, Ε΄.

Περὶ τῆς Αἰτωλίας.

ΜΕΤὰ τὴν Ἀκαρνανίαν, καὶ τὰ πέρατα τῆς Ἠπείρου,
κεῖται ἡ Αἰτωλία, ἡ ὁποία χωρίζεται τῆς μετὰ Ἀκαρνα-
νίας διὰ τῆς Ἀχελώεος ποτ., ἢ δὲ Λοκρῶν διὰ τῆς Εὐήνης
ποταμῆς, καὶ αὕτη εἶναι ἡ ἰδίως Αἰτωλία, μετ' ὅλον ὅπου
πλατύτερον λαμβανομένη, περιέχει τὴν Λοκρίδα, τὴν
Δωρίδα, τὴν Φωκίδα, καὶ ἄλλας, τὰς ὁποίας ὁ Πτολεμαῖος
μετὰ τὸ ὄνομα τῆς Ἀχαιῆς καθόλου ἐμπεριλαμβάνει. ἐ-
κλήθη Αἰτωλία ὑπὸ Αἰτωλῆ τοῦ Τιῆ τοῦ Ἐνδυμίωνος,
ὅς τις ἐκβλήθει τῆς Πατρίδος αὐτῆς, ἥτοι τῶν Πιστῶν τῆς
Πελοποννήσου ὑπὸ τῆς Σαλμωνέως, κατῴκησεν ἐκεῖνον τὸν
τόπον, τῆς ὁποίας οἱ Ἐγχώριοι πρότερον ἐκαλοῦντο Ἰων-
τες, καὶ ὁ τόπος Ἰωνίς. Ὄρη τῆς Αἰτωλίας εἶναι ὁ Κό-
ραξ, ὅς τις συνάπται μετὰ τὴν Οἶτῶν τὸ ὄρος τῆς Ἑλλά-
δος· ἐν δὲ τῷ Μεσογείῳ ὁ Μάρλαος, ἢ καὶ Μαλαός, καὶ ὁ
Ἀράκωδος. Ποταμὸς δὲ διάσημος εἶναι ὁ Εὐήνος, κοινῶς
Φιδάει, κληθεὶς ἀπὸ Εὐήνης τῆς Γαμβροκτόνης, ὅς τις νικη-
θεὶς ὑπὸ τῆς Ἰδα τῆς Ἀδελφῆς τῆς Λυγκέως τῆς λαβόκτος τὴν
αὐτῆς θυγατέρα Μάρπησσαν, ὡς ἀρεῖσιον, καὶ μόνον τοὺς
ἑαυτῆς Ἰππυς κατέσφαξεν, ἀλλὰ καὶ ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν
Ποταμὸν, ὅς τις Λυκόρμας ὠνομάζετο πρότερον, καὶ ἀπ'
αὐτοῦ ὕστερον Εὐήνος. ἔχει τὰς ἀρχὰς ἐκ τῆς Καλλιδείμου
ὄρους κατὰ τινὰς, ἢ μᾶλλον εἶπεν ἐκ τῆς Κόρακος, εἰσέρ-
χεται